

I Koningen 17:9

**“Maak u op, ga naar Zarfath dat bij Sidon is en woon aldaar;
Zie Ik heb daar een weduwwrouw geboden dat zij u onderhoude”**

Elia

1 verlaat Israel

2 beproeft een weduwe

Gemeente,

Overgeslagen worden. Daar hebben we een naar gevoel van.

- Als iedereen op de verjaardag een ijsje krijgt en jij wordt overgeslagen.

En jij bent nota bene degene die jarig is.

- Als iedereen bedankt wordt voor zijn bijdrage aan de avond en leuk geldbedrag krijgt en jij wordt als enige niet genoemd en niets aangereikt. Dat zit niet lekker.

- Als elke vakantiemedewerker een mooie iphone krijgt voor zijn verrichte diensten en jij niet, jij wordt overgeslagen. Dat steekt en roept protest op je.

Zoiets vindt plaats als wij lezen dat Elia naar Zarfath wordt gezonden. Dan moeten we even bezien welke reis Elia precies maakt. Hij was aan de beek Krith, in het OverJordaanse, ten oosten van de Jordaan dus. En nu word hij gezonden naar Zarfath. Dat ligt aan de Middellandse Zee kust, in het huidige Libanon, ten noorden van Israel, dus buiten Israel. Was Elia eerst al onttrokken aan het centrum van Israel in een vergeten uithoek van het land, nu word hij uit Israel gestuurd. God zal Zijn reddend werk doen aan een weduwe. God zal iemand in Zijn dienst nemen om Zijn profeet te onderhouden, God zal Zijn wonderen laten zien. Buiten Israel. Hij gaat Israel voorbij. Hij slaat Israel over.

1 Elia verlaat Israel

Later heeft de Heere Jezus Zelf hier de lering uit getrokken. Toen Hij in Zijn woonplaats Nazareth kwam waar Hij opgevoed was. En Jezus sloeg Nazareth over met wonderen. Wonderen die Hij rondom gedaan had, in Kapernaum en andere streken en steden van het land, maar in Nazareth niet. Nazareth slaat Hij over. En ze worden er laaiend om, woest. Ze nemen Jezus mee naar de berg en ze zullen Hem eraf gooien het ravijn in.....

Zo woedend zijn ze: dat zij worden overgeslagen. En waarom zijn ze daar zo woedend over? Nou, omdat ze dachten en vonden: als Jezus ergens wonderen doet, en Zich zal openbaren, dan zal en hoort Hij dat toch eigenlijk hier bij ons te doen. Wij zijn bij Hem opgegroeid, dit is Zijn woonplaats, dus als Jezus wonderen doet, dan hoort Hij dat hier

te doen..... Wij zijn toch Zijn dorpsgenoten.

Hoe zou dat bij ons liggen gemeente? Als God een grote opwekking geeft in China of in Zuid Korea, en niet in Nederland.... Zouden wij er dankbaar voor kunnen zijn of.....

Als God gemeenten laat groeien en kerken moeten uitgebreid worden in Limburg en Zeeuws Vlaanderen, en niet in Waarder en omstreken..... zouden wij er dankbaar voor zijn of...

Als God een grote toeloop zou geven van kerkgangers en van duidelijke avondmaalgangers in de herstelde gemeente, maar niet bij onze gemeente..... zouden wij daar dankbaar voor zijn, of...zou u het er net als ik best erg moeilijk mee hebben?

Als God het gezin van de burens dat zo maar af en toe naar de kerk ging helemaal in het hart grijpt en je eigen gezin kun je maar niet in het gareel houden.... Zouden we er dankbaar voor zijn of.....

Of hebben wij er ook wel iets van: als de HEERE wonderen doet, dan zou Hij dat eigenlijk bij ons horen te doen: ons land, onze kerk, onze gemeente, ons gezin. Want wij zijn..... Wij zijn niet zoals die mensen die er de kantjes van aflopen en die de Bijbel dan hier dan daar naar hun hand zetten of onder kritiek stellen. Wij zijn niet zoals mensen die zich er makkelijk vanaf maken. Eigenlijk wonen wij een beetje op een heuveltje. Ik dank U dat ik niet ben als zoveel anderen.....

Wat zei Jezus ook al weer? Er waren vele weduwen in Israel ten tijde van de profeet Elia en tot geen van hen werd Elia gezonden, dan naar Sarepte Sidonis. En er waren vele melaatsen in Israel ten tijde van Elisa en geen van hen werd gereinigd dan Naaman de Syrier.

Water stroomt omlaag. Als je op het strand een heuveltje maakt en je gooit er een emmer water over, dan blijft het bovenop droog en al het water stroomt naar beneden. Als er in de bergen een stortbui losbreekt dan blijft het boven op de toppen droog, want al het water stroomt de dalen in.

Maar, is het dan niet goed om trouw te zijn aan het Woord, om serieus met Zijn Woord om te gaan en een getrouwe prediking te zoeken en trouw te blijven aan de kerk en de gemeente? Als we daar hart voor hebben en dat verdedigen willen? Jazeker, maar.....dat is gave van God. Dat is geen prestatie of plus van onszelf, maar gave van God. En het is zo erg als je dat gaat zetten op je eigen conto en plusrekening. En het is

ook zo erg als je zoveel van God gekregen hebt en toch nog onbekeerd bent gebleven. Zoveel meer gekregen dan anderen die geen Bijbel hebben, die een vlakke prediking horen elke zondag en toch nog onbekeerd gebleven. Wat staan we dan meer schuldig dan al die anderen.

Weet u wat je dan leert? Heere, als U mij voorbijgaat, dan is dat recht, dan kan ik daar niets tegenin brengen. Dan is dat mijn verdiende deel, dan heb ik het daarnaar gemaakt. Er was vroeger eens een srv wagen die rondging langs de huizen en die een mand levensmiddelen bij de huizen zette. En dat jaar in jaar uit deed. Maar die man in de polder betaalde nooit, gaf er nooit iets voor. Incasseerde de levensmiddelen maar betaalde nooit. Na ruim een jaar sopte de srv wagen ermee om de mand bij die man te brengen. Hij sloeg hem over. Is dat vreemd? Is dat onterecht? U zegt: ik snap niet dat hij toch nog ruim een jaar gedaan heeft en is blijven doen. Zo levert God maar weldaden af: Zijn dienst, Zijn Woord, en als Hij er nooit iets voor terugkrijgt, geen lof, geen eer, geen dank..... Totdat Hij je overslaat. Is dat vreemd? Onterecht? HEERE, het is een wonder dat U het zo lang met mij uitgehouden hebt.... En tegelijk: HEERE, doe het ook hier. Ik hoor dat U anderen zegent, zegen dan ook mij! Verdient heb ik het niet, nooit gaf ik U er eer en lof voor, maar geef mij zegen zoals U anderen zegent. Uw Naam ter eer.

Hoe was dat in Israel ttv Elia? Was het daar zo? God zend Elia het land uit. En: ze vinden het best zo. Ze missen die man echt niet, de meesten. Achab niet in elk geval. En het merendeel van het volk ook niet: ze dienden de Baals. En zaten echt niet te wachten op die profeet met zijn 'bekeert u, bekeert u.' Nee, als er maar regen komt, en dauw en er weer eten en drinken komt, dan kunnen we Elia best missen en het Woord en de Geest van de HEERE. Ja, God kan Zijn Geest intrekken en laten wijken. Bedroefd en uitgeblust. Uit een land en volk, uit een kerk, een gemeente, een huis een leven. Het overgeven aan krachten van de wereld en het aardse. Land en volk aan de WK voetbal. En wat erg: je vindt het wel best zo. Als er maar economisch herstel komt en meer werkgelegenheid. Als er maar beterschap komt en wat leuks in het leven. Dat God met Zijn Geest wijkt is niet zo erg als wanneer Nederland vanavond verliest. God heeft als het ware een lang touw achter Zich

hangen. Als Hij weggaat en wijkt dan sleept dat touw achter Hem aan. Een hele tijd zie je dat touw wegglijden. En wat is dan erg: niemand grijpt het vast. Niemand zegt: HEERE, keer weder, HEERE, verlaat ons niet, HEERE keer terug. Want zou dat niet Zijn bedoeling zijn? Een laatste manier om zo te zeggen. Als al dat andere niet helpt: Zijn Woord, Zijn trouw, Zijn dienst, dat Hij het wegneemt. Zo van: mis je het nou niet? Kom er nou toch achter dat het zo leeg is zonder Mijn weldaden. Roep Mij aan, HEERE, ik laat U niet gaan tenzij Gij mij zegent. Als de HEERE zich verbergt doet Hij dat om Zich te meer te laten aanroepen. Wie roept Hem aan? Voor zichzelf, zijn of haar gezin, voor de gemeente, voor land en volk..... Zouden er tegenover elke miljoen kijkers tien bidders staan uit ons midden??? HEERE, keer weder, HEERE, keer terug en toon ons Uw wonderen.

Elia gaat, het Woord gaat. Hij passeert zoveel weduwe's in Israel. En zoek deze weduwe op. Een vrouw zonder kennis van de God van Israel, zonder iets om zich op voor te laten staan, zonder godvrezend voorgeslacht, zonder iets waardoor ze erboven uit kon steken. Dat is Evangelie! God weet raad met zulke mensen! Hij zoekt en zaligt dat verloren is. Nergens zich op beroemen kan. God weet raad! Vanaf de grond, de bodem van je leven. Mensen zonder enig aanknopingspunt, zonder enig uitsteeksel in positieve zin: God weet raad met u. Mensen die zeggen leren: ik zou niet weten waarom God mij zou moeten hebben en willen hebben. Hier is uw God.

2 Elia beproeft een weduwe

Wat denkt u dat het voor Elia is geweest? En voor die ene weduwe dar in Zarfath? Daar loopt die vrouw. Weduwe. Arm. Niemand helpt haar, zelf is ze hout aan het bij elkaar sprokkelen. En ze is zo arm: geen geld meer om meel of olie te kopen. Alle is op. Wat ze nu nog heeft is het laatste. Het enige. En dan zal ze met haar zoon sterven van honger en armoede.

Elia opnieuw word hij beproefd. Hij moet naar Zarfath. In het hol van de leeuw. Daar kwam Izebel vandaan. Dat is vijandig gebied. Daar moet hij heen?

En dan naar een weduwe. Niet naar een koopman, of zakenman, maar naar een weduwe, de armste categorie van de bevolking. Moet die hem onderhouden misschien weel jarenlang?

En als hij spreekt, dan blijkt dat ze zo arm is dat ze haar laatste restje meel en olie aan het verbruiken is....moet zo iemand hem onderhouden een paar jaar? Als Elia toch niet had geweten dat het Gods weg is.... Wat moeten we dat weten gemeente, dat onze weg Gods weg is. Als je als dominee een beroep aanneemt, dat het Gods weg is, dat je als jongere verkering krijgt en trouwplannen maakt, dat je als gehuwden verantwoordelijkheid neemt in gezinsvorming, dat je als kostwinner een nieuwe baan aanneemt of een bedrijf begint, dat je in moeilijk huwelijk geen eigen wegen zoekt, dat je weg door het leven Gods weg is. Waar blijf je anders in noodsituaties? Als je niet terug kunt vallen op de HEERE? Elia kon dat: HEERE, ik ben niet van mezelf uit gegaan, maar vanuit U. Het was Uw weg, dan is het ook Uw zorg, Uw eer om voor mij te zorgen.

En dan deze vrouw, deze weduwe. Kijk, God heeft haar opgezocht om grote dingen te doen. Zijn wonderen te tonen, haar genadig te zijn en in Zijn dienst te nemen. Dat is geweldig, mooi en rijk. Maar of zij dat direct zo ervaren heeft? Elia zegt: haal mij water, en o ja haal voor mij een stuk brood. Ja, maar dat heb ik niet, een stukje nog en dat is voor mij en mijn zoon, dat is alles. Nou, maak dan eerst voor mij brood en daarna maakt u voor uzelf en uw zoon wat. En het meel en de olie zullen niet opraken. Dat is wat! Elia zegt: maak eerst wat voor mij. Van dat enige wat je nog hebt. Dat hoort niet zou je zeggen! Dat je zegt: eerst voor mij. Zo mag je niet optreden. Eerst ik en dan de rest. Maar hier is dat van Godswege. Ze moet alles afgeven en afstaan. En dat doet de HEERE omdat Hij iets goeds en groots met haar voorheeft. Onthouden: als god harde moeilijke dingen vraagt of zegt, dan doet Hij dat omdat Hij iets goeds met ons voorheeft. Hij eist alles op! Alles wat je nog hebt of denkt te hebben. Dat is het hart van zaligheid en zalig worden. God eist alles op: alles wat je hebt. Je gerechtigheid, je kunnen, je weten, geef het allemaal af. Want het is niks. Lever alles wat je denkt te hebben in. Want alles is met zonden bevlekt en niets kan voor Mij bestaan. Maar dan houd ik niks over. Geen draad gerechtigheid, niets om me aan vast te houden om op te steunen. En Ik zal u onderhouden in Christus. Ik geef u Mijn gerechtigheid in Hem. Alles voor heel uw leven genoeg, voor eeuwig genoeg.

Kent u dat hart van zaligworden? God neemt je alles af. God slaat alles uit je handen. Niets kan ermee door, niets is er wat Hem behagen kan, alles schade en drek. Om de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus mijn Heere.

En dat is het patroon van Gods handelen. Dat Hij je voortdurend de bodem van je schatkist laat zien. Dat je weg zo geleid word dat Zijn Geest zo werkt dat je zegt en voelt: dit is het laatste wat ik heb: aan geld, aan plezier, aan kracht, aan levensgeluk. Waarvan je denkt: laat me dat toch houden, dan heb ik nog wat in mijn leven. En de HEERE vraagt keer op keer. Geef het Mij in handen, ook dat laatste. Je geld, je tijd, je kracht. Geef het Mij in handen, laat Mij er over gaan. Over al je geld, over al je tijd, ook vanavond om half 9, over al je levensgeluk. Laat Mij erover gaan. Over alles. Want wie man of vrouw, vader of moeder, zoon of dochter, geld of goed liefheeft boven Mij die is Mij niet waardig. Wie iets achterhoudt waarover Ik niet mag gaan, die kan Mijn discipel niet zijn.

Dat klinkt hard en moeilijk. Maar het is de God van het verbond. De God die het goede zoekt en voorheeft. Die in Christus Zijn verbond opricht en tot ons komt tot ons behoud. Mag Hij het hebben, al het uwe, al het onze, al het jouwe?

En dan is alles op! Dat is wat geweest voor die vrouw! Dan bakt ze een koek van haar laatste meel en olie voor die profeet uit Israel en dan.....dan moet ze geloven dat ze met een lege kruik en lege fles nog verder kan blijven bakken. Dat er uit een lege kruik nog wat komt en uit een lege fles nog wat stroomt. Zo werkt de HEERE! Alles raakt op. Je hebt geen kracht meer om te getuigen. Je hebt geen kracht meer om te volharden, je bent leeg en drooggevallen. Je hebt geen kracht meer om tegen de zonde te strijden. Je hebt geen gevoel meer van God en gunst en genade. Je hebt geen kracht meer om tegen aanvechting te strijden. Het is op! Leeg. De duivel kan me zo wegvegen en meenemen. En dan zegt God: strijdt, volhard, draag je kruis, getuig, weersta de duivel, juich en zing voor Mij. Ja maar ik kan niet, dat voel ik gewoon.

Ik zal je onderhouden. Ik zal zorgen dat het meel niet opraakt en de olie niet ontbreekt. Ik zal..... Dat verzegelt God in doop en avondmaal: Ik zal.... En dan kan het. Op het moment dat het nodig is.

Zo komt God tot ons: met bevel en belofte. Belofte en bevel. Hij beveelt wat onmogelijk is, maar Hij belooft wat Hij beveelt, Hij geeft wat Hij beveelt. Daarom kan het. Omdat Hij het Zelf doet en ervoor instaat. En van daaruit zegt Hij: strijd, bekeer je, getuig, zing en juich, volhard, weersta... want Ik zal zorgen dat er kracht is uit Christus.

Dat is Zijn doorgaande lijn. Want God gaf deze weduwe geen voorraad meel en olie in huis. Dat er balen meel kwamen om in de schuur te leggen. Dat er grote tonnen, vaten olie kwamen om weg te zetten, dan kon ze elke dag zien: o ja, voorraad genoeg. Maar ze had niets, ze kreeg niets op voorraad. Elke dag dat kruikje, dat flesje met zowat niks. Als manna in de woestijn. Steeds voor één dag. God geeft soms zoveel voor je gevoel dat je zegt: het vloeit over, ik kan de wereld aan. Maar doorgaans geeft God wat nodig is voor één dag, voor één keer. En 's avonds denk je: HEERE, ik kan niet meer, ik heb niks, help Mij, geef Mij. Zo houd God je klein en afhankelijk. Zo krijg je elke dag vers manna, vers brood, waar je dagelijks om bidt en wat je dagelijks nieuw krijgt. En als je een week maand vooruitkijkt denk je: hoe kom ik erdoor, dat kan niet ik heb niks, hoe moet dat? Telkens weer geeft Hij. Zo gaat Hij Zijn weg met je als pelgrim.

Want God wil geen pelgrims die het wel op zak hebben en wel kunnen voor een tijd. Daar zegt Hij van: gij zegt ik ben rijk en verrijkt en aan geen ding gebrek. En gij weet niet dat ge zijt ellendig jammerlijk arm en naakt. Je overschat jezelf. Je voelt zo rijk, je hoeft 's morgens niet te bidden om kracht, je voelt je zo sterk je slaat 's avonds het bidden over. Dat lijken onschuldige dingen, maar het is los van God leven, d afhankelijkheid voorbij.

God oefent Zijn pelgrims in geloof. Alles op en toch alles ontvangend. Niets in zichzelf maar alles uit Hem, dag in dag uit. Net zolang totdat je in het hemels Kanaan bent. Daar waar altijd overvloed is. En dan zeggen al Zijn pelgrims: hoe is het mogelijk, dat ik hier ben gekomen. Ik had nog niet voor een dag en ik heb een leven lang volgehouden. Wat een wonder dat ik aangekomen ben!

Amen.

